

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 340

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 mai 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 133 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare	2-5	330. — Hotărâre privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale	13
Decizia nr. 135 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (6) lit. a) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc	5-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 138 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul penal	8-10	M.44. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009	14-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
245. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale privind Agenda Digitală pentru România 2020	11	ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
322. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.361/2006 privind conținutul instrumentului de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative supuse aprobării Guvernului	12	5. — Hotărâre privind aprobarea documentelor prezentate spre dezbatere în Conferința anuală ordinară a Camerei Consultanților Fiscali din 25 aprilie 2015	15
		★	
		12 Rectificări	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 133**

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Ioan Cigan în Dosarul nr. 12.683/271/2014 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 926D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 966D/2014, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de Cleopatra-Carmen Bălăiașa în Dosarul nr. 2.543/866/2014 al Judecătoriei Pașcani — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Președintele Curții, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 966D/2014 la Dosarul nr. 926D/2014, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 19 septembrie 2014 și, respectiv, 2 octombrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 12.683/271/2014, și, respectiv, nr. 2.543/866/2014, **Judecătoria Oradea — Secția civilă și, respectiv, Judecătoria Pașcani — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și**

completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Ioan Cigan și, respectiv, Cleopatra-Carmen Bălăiașa în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații la executare referitoare la obligația restituirii taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin încălcarea art. 1 alin. (4), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1), art. 52, art. 53, art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, precum și a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Se precizează, mai întâi, că legislația națională în baza căreia a fost percepută taxa pe poluare în perioada 2008—2012 a fost declarată incompatibilă cu art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, prin Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată la 7 aprilie 2011 în Cauza C-402/09 *Ioan Tatu împotriva Statului român prin Ministerul Finanțelor și Economiei și alții*. Efectul acestei hotărâri constă în obligația statului român de a restitui taxele astfel încasate, împrejurare ce a condus, în lipsa unui act normativ în acest sens, la pronunțarea hotărârilor judecătorești, definitive și irevocabile împotriva statului român și a instituțiilor sale, investite cu titlu executoriu. Or, la 3 ani după Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, care, prin prevederile legale criticate, limitează drepturile persoanelor îndreptățite de a intra în posesia sumelor de bani la care statul român a fost obligat.

9. Astfel, principiul separației puterilor este înfrânt, în opinia autorilor excepției, prin aceea că ordonanța de urgență criticată „a intervenit peste dispozitivul unei hotărâri judecătorești și peste prevederea legală privind executarea de bunăvoie, dintr-o dată, a hotărârilor judecătorești”, astfel cum dispune Codul de procedură civilă, acesta fiind un act normativ adoptat de Parlament. Or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 prevede executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule în tranșe, pe parcursul a 5 ani și numai după îndeplinirea unei noi proceduri administrative, ce presupune depunerea unei noi cereri la organele fiscale. Intervenția legiuitorului în etapa executării silite — parte integrantă a procesului — este, totodată, de natură a crea discriminări între persoane aflate în aceeași situație juridică, aceea de creditori ai organelor financiare ale statului, în sensul că au obținut, în fapt, restituirea taxei pe poluare doar acele persoane ale căror cereri s-au soluționat mai rapid și au solicitat imediat punerea în executare a hotărârii judecătorești, anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență criticate. Discriminarea creată este cu atât mai pronunțată dacă se are în vedere faptul că privește persoane care au achitat în același timp taxa pe poluare, dar obțin restituirea ei la momente diferite în timp, în funcție de criteriul aleatoriu al timpului necesar soluționării cererilor de restituire și al punerii în executare a titlului executoriu.

10. Neexecutarea de către organele fiscale a hotărârilor judecătorești decât prin eşalonarea plății, pe parcursul a 5 ani, aduce atingere și dreptului de proprietate asupra sumelor de restituit, deoarece creanța asupra statului constituie un „bun” în sensul Convenției și este garantată inclusiv de art. 44 alin. (1) din Constituție. Se mai arată că restrângerea impusă prin ordonanța de urgență criticată nu se justifică sub condițiile stricte cuprinse la art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenție și de art. 53 din Constituție și că ar trebui să existe simetrie și în privința modalității de restituire a taxei, din moment ce aceasta a fost percepută într-o singură tranșă. Se mai afirmă că actul normativ criticat înfrânge, prin textele de lege indicate, și art. 52 din Constituție, referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

11. Totodată, limitarea, în sensul de afectare, a unui drept fundamental pe calea ordonanței de urgență a Guvernului nu este permisă de art. 115 alin. (6) din Constituție. Actul normativ criticat nu răspunde nici cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, în sensul că justificarea reală a adoptării ordonanței de urgență, și anume dificultățile financiare ale statului în executarea hotărârilor judecătorești de restituire a taxei pe poluare, nu reprezintă, în fapt, o situație extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată. Curtea Constituțională a arătat, prin Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, că motivele ce țin de inexistența unor fonduri suficiente nu sunt de natură să justifice adoptarea unei ordonanțe de urgență. Autorii excepției apreciază că sumele încasate prin achitarea taxei de poluare depășesc oricum fondul necesar restituirii acesteia, deoarece nu toți contribuabilii au solicitat sau au obținut restituirea ei.

12. În final, se arată că, potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenție, astfel cum a fost interpretat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie considerată parte integrantă a procesului, iar împiedicarea, anularea sau amânarea pe o perioadă lungă de timp a executării hotărârii judecătorești poate atrage răspunderea statului, în condițiile în care acesta ar trebui să aibă un comportament activ și să pună la dispoziția justițiabililor mijloace adecvate pentru evitarea oricărei întârzieri în executare (hotărârile din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, paragraful 40, și din 17 iunie 2003, pronunțată în Cauza *Ruianu împotriva României*, paragrafele 65 și 66). Mai mult, Curtea Europeană a considerat că nu este oportun să i se solicite unei persoane care a obținut, în urma unei proceduri judiciare, o creanță împotriva statului, să inițieze ulterior o executare silită pentru a obține o reparație, deoarece, în asemenea cazuri, statul trebuie ca, prin organele sale, să ia toate măsurile necesare executării, fără a putea invoca lipsa fondurilor drept motiv al neexecutării acestei obligații (Hotărârea din 27 mai 2004, pronunțată în Cauza *Metaxas împotriva Greciei*, paragraful 19 și Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *Burdov împotriva Rusiei*, paragraful 35).

13. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 926D/2014.

14. **Judecătoria Pașcani — Secția civilă** apreciază, în Dosarul nr. 966D/2014, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând argumente de natura celor cuprinse în Decizia Curții Constituționale nr. 161 din 22 aprilie 2003.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 926D/2014, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în acest sens, că prin actul

normativ criticat nu se refuză aplicarea hotărârilor judecătorești și nu se neagă existența și întinderea dreptului de proprietate astfel stabilit, ci, din contră, îl recunoaște, statul luându-și angajamentul ferm de a executa acele hotărâri întocmai, potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în ordonanța de urgență. Prin urmare, nu se poate pretinde încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat și nici a principiului egalității, deoarece modalitatea de executare eşalonată a sumelor de bani stabilite prin hotărârile judecătorești este aplicabilă în baza unei noi reglementări, care produce efecte de la intrarea sa în vigoare față de persoane aflate în aceeași situație juridică. Se mai susține că măsura suspendării de drept a procedurilor de executare este una necesară pentru realizarea finalității avute în vedere, constând în executarea hotărârilor judecătorești, fiind impusă, totodată, de specificitatea raporturilor juridice de drept fiscal și procedură fiscală, materii ce aparțin sferei dreptului public, asupra cărora statul dispune de o marjă largă de apreciere și în care subiectele de drept nu pot fi egale în drepturi și obligații. Situația reglementată prin actul normativ criticat corespunde unei situații extraordinare în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, vizând un grad mare de abatere de la obișnuit, o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public, respectiv stabilitatea economică a statului român.

17. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. Astfel, se arată că măsura contestată urmărește un scop legitim — menținerea echilibrului bugetar — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eşalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Așadar, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic. Or, măsurile dispuse în materie au fost de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța. În plus, prin prevederile criticate Guvernul nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, le recunoaște și își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit unor criterii rezonabile și obiective. Totodată, eşalonarea plății unor sume de bani, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerată a fi în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții, respectiv: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, un termen rezonabil de executare integrală și acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, din moment ce preambulul ordonanței de urgență examinate cuprinde toate elementele ce indică existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile și independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public și pentru a cărei contracarare nu se putea interveni decât pe calea ordonanței de urgență. Actul normativ astfel adoptat nici nu „afectează” drepturile și libertățile fundamentale pentru a fi în contradicție cu prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014, care au următorul cuprins:

„(1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora.

(2) Cererile de restituire ale contribuabililor prevăzuți la alin. (1) se soluționează, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de Administrația Fondului pentru Mediu.

(3) Termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data împlinirii termenului prevăzut la alin. (2).

(4) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(5) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(6) Procedura de efectuare a plății titlurilor executorii va fi stabilită prin ordin comun al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului finanțelor publice, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1).

(7) Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită se efectuează cu respectarea prevederilor alin. (1)—(6).”

21. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 alin. (1) cu privire la principiul egalității cetățenilor în fața legii, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată, art. 52 — Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 115 alin. (4) și (6), referitoare la condițiile în care pot fi adoptate ordonanțele de urgență. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul de acces la un tribunal și dreptul la un proces echitabil, și ale art. 1 — Protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a mai examinat conformitatea dispozițiilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 față de aceleași norme fundamentale și prin raportare la critici de neconstituționalitate asemănătoare.

23. Prin Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând, în esență, că deși executarea silită este parte a procesului civil, totuși, eșalonarea plății unor sume prevăzute în titluri executorii reprezintă una dintre modalitățile de executare ale obligației, acceptată dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților

intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. În raport cu aceasta, Curtea a constatat că dispozițiile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, odată cu stabilirea tranșelor de câte 20%, plătite pe parcursul a 5 ani calendaristici pentru sumele stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, au prevăzut și actualizarea acestor sume cu indicele prețului de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

24. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, din perspectiva instituirii unei discriminări în ceea ce privește tratamentul juridic diferit aplicat aceleiași categorii de persoane, Curtea a reținut, prin aceeași decizie, că această diferență se justifică în mod obiectiv și rezonabil, având în vedere că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 urmărește un scop legitim — menținerea echilibrului bugetar și respectarea angajamentelor interne asumate în domeniul protecției mediului și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Ca atare, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

25. Sub aspectul pretensei afectări a dreptului de proprietate, Curtea, admitând, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, a reținut că Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora. Măsura criticată este mai degrabă una de garantare a dreptului de proprietate asupra bunului dobândit, fiind o aplicare a art. 44 alin. (2) din Constituție. Totodată, faptul că dispozițiile legale criticate, aplicându-se pentru viitor, prevăd actualizarea sumelor datorate cu indicele prețurilor de consum, asigură executarea integrală a titlului, fără a fi atins deci dreptul de proprietate.

26. În ceea ce privește invocarea art. 115 alin. (4) din Constituție, cu referire la condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, Curtea, după invocarea jurisprudenței sale în această materie, a stabilit că trebuie analizat fiecare dintre motivele invocate de Guvern pentru a determina dacă implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești, în situația dată, se circumscriu situației extraordinare sau unor elemente de oportunitate legislativă. Prin urmare, pornind de la premisa de necontestat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională, Curtea a analizat cumulat motivele invocate în preambulul ordonanței de urgență pentru justificarea situației extraordinare (paragraful 57 din decizie). Astfel, s-a conchis că există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume de la condițiile concrete în care executarea titlurilor executorii se face cu respectarea Codului de procedură civilă, respectiv a Ordonanței Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, după caz, astfel încât a apreciat că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, adică o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă și independentă de voința Guvernului care pune în pericol un interes public, respectiv stabilitatea economică a statului român. De asemenea, Curtea a considerat că scopul urmărit prin adoptarea actului normativ criticat — atenuarea efectelor unei stări de criză economică generalizată — implica, în mod necesar și neechivoc, o reglementare juridică primară,

rapidă, unitară și energică, ceea ce reclama, în mod indubitabil, urgență. Totodată, dat fiind caracterul temporar al unei situații extraordinare, Curtea a subliniat că Guvernul nu poate uza de reglementarea, în viitor, în mod nelimitat, a unor proceduri derogatorii de la dreptul comun atunci când statul este debitor, deoarece este sarcina statului să găsească soluții pentru executarea conformă a hotărârilor judecătorești, potrivit dreptului comun. În caz contrar, nu ar mai exista o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, ci, mai degrabă, s-ar pune în evidență elemente de oportunitate legislativă.

27. Referitor la invocarea în motivarea excepției a dispozițiilor art. 1 alin. (4) și ale art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, privind principiul separației și echilibrului puterilor

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Cigan și, respectiv, Cleopatra-Carmen Bălăiașa în dosarele nr. 12.683/271/2014, și, respectiv, nr. 2.543/866/2014 ale Judecătoria Oradea — Secția civilă și, respectiv, Judecătoria Pașcani — Secția civilă și constată că dispozițiile art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Oradea — Secția civilă și Judecătoria Pașcani — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 135

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (6) lit. a) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (6) lit. a) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și

în stat, precum și principiul neretroactivității legii, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 705 din 27 noiembrie 2014, precizat, că acestea nu pot fi reținute, întrucât, pe de o parte, astfel cum s-a arătat mai sus, prin actul normativ criticat legiuitorul delegat nu refuză aplicarea hotărârilor judecătorești, ci stabilește anumite măsuri pentru punerea în aplicare a acestora, și, pe de altă parte, textele de lege criticate au aplicabilitate exclusiv pentru viitor.

28. Întrucât față de cele mai sus examinate, în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței la care s-a făcut mai sus referire, Curtea constată că atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față.

exploatarea jocurilor de noroc, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biggame” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 520/265/2014 al Judecătoria Năsăud și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.012D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, consilier juridic Daniela Hudelcu, cu delegație depusă la dosar, lipsind autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții să cuvântul reprezentantului părții prezente. Acesta solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, susținând, în esență, că dreptul de a organiza jocuri de noroc, precum și condițiile de exploatare a acestora constituie monopol de stat, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009. Ca atare, statul poate adopta condițiile pe care le consideră necesare tocmai pentru a salvarda imperativul interesului public, precum și

pentru a asigura un control eficient al acestei activități în scopul evitării comportamentelor care intră în sfera penalului. În acest sens, sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 14 din 18 ianuarie 2011 și nr. 1.344 din 13 octombrie 2011. Depune note scrise.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că în cauză sunt valabile argumentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 14 din 18 ianuarie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 520/265/2014, **Judecătoria Năsăud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (6) lit. a) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biggame” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect solicitarea cererii de anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de ordonanța de urgență criticată.

6. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prin impunerea unui număr minim de aparate de joc într-o anumită locație, legiuitorul, în speță Guvernul, a încălcat prevederile art. 135 alin. (1) din Constituție, dar și ale art. 9 din Legea concurenței nr. 21/1996, deoarece statul nu trebuie ca, prin organele sale, să întreprindă acțiuni de natură să limiteze libertatea comerțului sau autonomia operatorilor economici și nici să stabilească condiții discriminatorii pentru activitatea acestora. Orice activitate trebuie să se desfășoare în condiții de profitabilitate, cu acoperirea cheltuielilor pe care acea activitate le implică, astfel ca un operator economic să își poată adapta în mod natural volumul de activitate, în cazul de față numărul de aparate dintr-o anumită locație. Or, impunând un număr de aparate mai mare decât cel optim, Guvernul nu face decât să colecteze la buget taxele de autorizare aferente acestui număr, însă aceasta nu reprezintă o sursă de venit pe termen lung, deoarece, fiind în imposibilitate să respecte condiția prevăzută de textul legal criticat, operatorul economic va renunța la respectiva activitate. Pe de altă parte, acesta nu este un considerent de natură să justifice restrângerea libertății comerțului și denaturarea concurenței.

7. **Judecătoria Năsăud** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, Decizia nr. 14 din 18 ianuarie 2011 a Curții Constituționale.

10. **Președinții celor două camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele depuse la dosar, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 15 alin. (6) lit. a) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 26 iunie 2009, astfel cum au fost modificate prin articolul unic pct. 16 din Legea nr. 246/2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 21 decembrie 2010.

13. Curtea observă că, ulterior invocării excepției, dispozițiile legale criticate au fost modificate prin art. I pct. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2014 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 30 decembrie 2014, dispozițiile art. 15 alin. (6) lit. a) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 având, în prezent, următorul conținut: „(6) *Numărul minim de mijloace de joc, locații sau dotări tehnice pentru care se poate solicita autorizarea este:*

a) *pentru jocurile tip slot-machine, numărul minim de mijloace de joc care pot fi exploatare de același operator economic este de 100 de slot-machine, care pot fi exploatare în cadrul aceleiași locații sau în locații diferite. Dacă numărul autorizațiilor de exploatare a jocurilor de noroc plătite de organizator scade sub numărul prevăzut în prezenta ordonanță de urgență, licența de organizare a jocurilor de noroc se revocă de drept, fără îndeplinirea altor proceduri prealabile. Numărul de slot-machine, pentru fiecare locație, este de:*

(i) *sală de jocuri — minimum 20 slot-machine pentru municipiul București sau minimum 15 slot-machine în alte locații decât municipiul București. Pentru spațiile în care se desfășoară acest gen de activitate, ca activitate principală, în aceste locații se pot desfășura și alte activități economice, inclusiv cele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență. Pentru această categorie se va acorda Autorizație Clasa A, conform punctului 1 subpunctul II din anexa ce face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”*

14. Curtea reține că, în atare situație, de modificare a textului de lege inițial criticat, se pune în discuție aplicarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a constatat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Prin urmare, obiectul excepției va fi stabilit asupra dispozițiilor legale criticate care, deși ulterior sesizării Curții, au fost modificate, și nu abrogate în mod expres, și-au produs efectele sau continuă să-și producă efectele juridice în cauza în care a fost invocată excepția și după acest eveniment legislativ. Așa fiind, Curtea va examina dispozițiile art. 15 alin. (6) lit. a) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 în redactarea de la momentul sesizării sale cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate, cu următorul cuprins: „(6) *Numărul minim de mijloace de joc, locații sau dotări tehnice pentru care se poate solicita autorizarea este:*

a) *pentru jocurile tip slot-machine, numărul minim de mijloace de joc care pot fi exploatare de același operator economic este de 50 de aparate, care pot fi exploatare în cadrul aceleiași locații*

sau în locații diferite. Dacă numărul autorizațiilor de exploatare a jocurilor de noroc plătite de organizator scade sub numărul prevăzut în prezenta ordonanță de urgență, licența de organizare a jocurilor de noroc se revocă de drept, fără îndeplinirea altor proceduri prealabile. Numărul de slot-machine, pentru fiecare locație, este de:

(i) minimum 15 mijloace de joc pentru spațiile în care, pe lângă celelalte activități care se desfășoară în cadrul incintei respective, altele decât exploatarea de jocuri de noroc, se exploatează numai această categorie de mijloace de joc.”

15. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile art. 135 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.*”

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, soluționând excepții cu obiect identic, a răspuns unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, de pildă prin Decizia nr. 1.344 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012. Prin aceasta, Curtea a reținut că nu poate fi primită critica privind încălcarea principiului liberei concurențe, prevăzut de dispozițiile art. 135 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece, potrivit art. 12 din ordonanța de urgență criticată, licența de organizare a jocurilor de noroc se acordă operatorului economic care îndeplinește condițiile pentru organizarea activităților ce fac obiectul acestei ordonanțe de urgență. Or, stabilirea prin lege a unui anumit număr de aparate de joc pe locație nu reprezintă o limitare de natură să încalce libera concurență, deoarece exercitarea accesului liber al persoanelor la o activitate economică este garantată „în condițiile legii”, iar acest acces nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, legiuitorul având libertatea să impună reguli de disciplină economică. În acest sens, art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 prevede că pentru orice tipuri de jocuri de noroc organizate în condițiile stabilite prin această ordonanță de urgență este obligatorie deținerea licenței de organizare a jocurilor de noroc, respectiv a autorizației de exploatare a jocurilor de noroc.

17. În raționamentul său, Curtea a făcut apoi referire la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în domeniul libertății de a presta servicii, prevăzute de art. 49 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (actualul art. 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene). Astfel, prin Hotărârea din 3 iunie 2010, pronunțată în Cauza C-258/08, *Ladbroke's Betting & Gaming Ltd, Ladbroke's International Ltd împotriva Stichting de Nationale Sporttotalisator*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene și-a reconfirmat jurisprudența potrivit căreia, în domeniul reglementării jocurilor de noroc, statele membre dispun de o marjă foarte largă de acțiune. Aceeași instanță a Uniunii Europene a fixat criteriile pe care instanțele naționale trebuie să le aibă în vedere în contextul verificărilor privind aptitudinea reglementării naționale de a limita dependența de jocurile de noroc și de a preveni fraudă în domeniu, arătându-se, în acest sens, că obiectivul principal urmărit de reglementarea națională trebuie să fie lupta împotriva criminalității, mai precis protecția consumatorilor de jocuri de noroc împotriva fraudelor săvârșite de operatori. Curtea de la Luxemburg a precizat că o legislație națională destinată să limiteze activitatea operatorilor de jocuri de noroc, în scopul limitării dependenței de jocurile de noroc și pentru a preveni fraudă, este în principiu compatibilă cu dreptul comunitar. Totodată, prin Hotărârea din 6 martie 2007, pronunțată în cauzele conexe C-338/04, C-359/04 și C-360/04, *Massimiliano Placanica și alții*, Curtea a statuat că este de competența instanțelor de trimitere să verifice dacă, în măsura în care limitează numărul operatorilor care acționează în sectorul jocurilor de noroc, reglementarea națională răspunde

cu adevărat obiectivului de prevenire a exploatarei activităților din acest sector în scopuri criminale sau frauduloase. Trebuie diferențiat, pe de o parte, între obiectivul ce vizează reducerea ocaziilor de joc și, pe de altă parte, în măsura în care jocurile de noroc sunt autorizate, obiectivul ce vizează lupta împotriva criminalității. Astfel, prin Hotărârea din 8 septembrie 2009, pronunțată în cauza C-42/07, *Liga Portuguesa de Futebol Profissional și Bwin International împotriva Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa*, paragraful 56, Curtea a hotărât că art. 46 alin. (1) din Tratatul privind instituirea Comunității Europene [devenit art. 52 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene] admite restricții ale libertății de a presta servicii, justificate de motive de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică, cum ar fi obiectivele de protecție a consumatorilor, de prevenire a fraudei și a incitării cetățenilor la o cheltuială excesivă legată de joc, precum și de prevenire a tulburărilor ordinii sociale în general. Statele membre sunt libere să stabilească, potrivit propriei scări de valori, obiectivele politicii lor în materie de jocuri de noroc și, eventual, să definească cu precizie nivelul de protecție urmărit. De asemenea, trebuie ca restricțiile pe care le impun să îndeplinească cerințele care reies din jurisprudența Curții, în special în ceea ce privește proporționalitatea lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 martie 2007, pronunțată în cauzele conexe C-338/04, C-359/04 și C-360/04, *Massimiliano Placanica și alții*, paragraful 48, precitată).

18. Curtea Constituțională constată că, în lipsa unor elemente de noutate relevate în prezenta cauză, cele reținute prin decizia indicată își mențin valabilitatea, *mutatis mutandis*, și în acest dosar.

19. Pentru a adapta cele reținute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene la specificul textului de lege analizat și al criticilor de neconstituționalitate formulate în cauză, Curtea Constituțională reține, în final, că, în virtutea art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, statul are obligația de a asigura libertatea comerțului și protecția concurenței loiale, însă această sarcină nu are caracter absolut și necondiționat; dimpotrivă, în funcție de specificul domeniului de reglementat, statul își poate modula intervenția, astfel încât să asigure un echilibru între diferite interese divergente. În domeniul jocurilor de noroc, intervenția statului trebuie privită bivalent, adică atât din perspectiva operatorilor de jocuri de noroc, cât și a consumatorilor, astfel că largă marjă de apreciere de care dispune permite acestuia configurarea unui cadru normativ care să răspundă, deopotrivă, ambelor exigențe. Măsura legală criticată, ce impune o limitare cantitativă minimală în privința numărului de aparate de joc autorizate, ca și condiție de menținere a licenței de organizare de jocuri în beneficiul aceluiași operator economic, se înscrie între modalitățile concrete pe care legiuitorul, uzând de largă sa marjă de apreciere de care dispune în acest domeniu, înțelege să le implementeze pentru protecția consumatorului prin evitarea efectelor negative generate de practicarea jocurilor de noroc pe scară largă, mai ales de către tineri, și reducerea dependenței acestora față de jocurile de noroc. Impunerea unui număr minim de aparate de joc autorizate pentru menținerea licenței de organizare a jocurilor de noroc are drept finalitate limitarea numărului locațiilor în care s-ar putea amplasa aceste aparate de joc, ceea ce permite, în consecință, o mai eficientă monitorizare a acestei activități de către organele abilitate, în speță Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc. Reducerea acestei condiții ar genera înmulțirea numărului de locații având această destinație, cu efectul inevitabil al practicării jocurilor de noroc de un număr și mai mare de persoane. De altfel, este obligația statului de a se asigura că activitățile comerciale desfășurate pe teritoriul său, prin natura și amploarea lor, nu duc la compromiterea demnității umane a persoanei, chiar dacă aceasta, la nivel individual, nu consideră că ar fi incidentă.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Biggame” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 520/265/2014 al Judecătoriai Năsăud și constată că prevederile art. 15 alin. (6) lit. a) pct. (i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Năsăud și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 138

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 72 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Remus Mincă în Dosarul nr. 14.899/3/2014 al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 933D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 martie 2015, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, și a autorului excepției de neconstituționalitate, prezent personal și asistat de doamna avocat Lacrima Ciorbea din cadrul Baroului București, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 10 martie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia penală nr. 580 din 12 august 2014, pronunțată în Dosarul nr. 14.899/3/2014, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 72 alin. (1) din**

Codul penal, excepție ridicată de Remus Mincă într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unei sentințe penale de respingere a unei contestații la executare promovate împotriva unei sentințe prin care autorul excepției a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, respectiv promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține că dispozițiile art. 72 alin. (1) din Codul penal încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală în măsura în care exclud de la aplicarea lor persoanele condamnate definitiv într-o cauză pentru o infracțiune concurentă cu o altă infracțiune aflată în curs de judecată într-o altă cauză și care au executat măsuri preventive neprivative de libertate în cauza nesoluționată definitiv. Se arată că textul criticat se referă la mai multe categorii de persoane, aflate în situații juridice diferite, și că, pe cale de interpretare, acesta dă posibilitatea excluderii persoanelor anterior arătate de la beneficiul instituit. Se subliniază faptul că scopul urmărit de legiuitor prin textul criticat este același, respectiv reducerea duratei măsurilor preventive privative de libertate efectuate din pedeapsa rezultantă definitiv aplicată, condiții în care tratamentul juridic diferit al persoanelor vizate de dispozițiile normei analizate este discriminatoriu.

5. **Curtea de Apel București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că textul criticat nu încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. Se arată că persoana condamnată, după soluționarea definitivă a unei alte cauze având ca obiect

infracțiuni concurente, are posibilitatea de a obține scăderea perioadei în care a executat o măsură preventivă privativă de libertate din pedeapsa rezultantă aplicată, fie prin formularea unei cereri de contopire a pedepselor, atunci când este condamnată definitiv, fie prin invocarea dispozițiilor art. 72 alin. (1) din Codul penal, în alte situații decât condamnarea.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform actului de sesizare, prevederile art. 72 alin. (1) din Codul penal. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că autorul critică, în realitate, dispozițiile art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Scăderea se face și atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în același timp ori în mod separat, pentru mai multe infracțiuni concurente, chiar dacă a fost condamnat pentru o altă faptă decât cea care a determinat dispunerea măsurii preventive.*”

10. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 72 alin. (1) din Codul penal reglementează calcularea duratei măsurilor preventive privative de libertate, respectiv scăderea perioadei în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate din durata pedepsei închisorii pronunțate. Totodată, teza a doua a aceluiași alineat prevede faptul că **scăderea se face și atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în același timp ori în mod separat, pentru mai multe infracțiuni concurente, chiar dacă a fost condamnat pentru o altă faptă decât cea care a determinat dispunerea măsurii preventive.**

12. În ceea ce privește cea de a doua ipoteză a normei de la art. 72 alin. (1) din Codul penal, autorul excepției susține că textul care o reglementează contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu permite calcularea duratei măsurilor preventive privative de libertate dispuse într-un dosar nesoluționat definitiv dintr-o pedeapsă definitivă pronunțată pentru săvârșirea unor infracțiuni concurente.

13. În raport cu această critică, Curtea constată faptul că **măsura calculării duratei măsurilor preventive privative de libertate are ca scop protecția libertății individuale a persoanei, drept fundamental prevăzut la art. 23 din Constituție.** Din această perspectivă, Curtea reține că, *deși inculpatul care execută o măsură preventivă privativă de libertate nu este suspus regimului de executare a pedepselor privative de libertate, el este, totuși, privat, în acest fel, de libertate pentru o perioadă consistentă de timp, în funcție de împrejurările și complexitatea cauzei, prin prelungirea măsurii*

preventive dispuse sau prin înlocuirea ei cu o altă măsură preventivă privativă de libertate.

14. Pentru aceleași considerente, legiuitorul a reglementat, la art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul penal, ipoteza particulară a concursului de infracțiuni, potrivit căreia durata măsurilor preventive privative de libertate la care persoana condamnată a fost suspusă în timpul urmăririi penale sau al judecării este dedusă din durata pedepsei închisorii pronunțate în cauză și în situația în care condamnatul a fost urmărit sau judecat, în același timp ori în mod separat, pentru mai multe infracțiuni concurente, chiar dacă a fost condamnat pentru o altă faptă decât cea care a determinat dispunerea măsurii preventive.

15. Curtea reține că **săvârșirea unor infracțiuni concurente, potrivit art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul penal, poate fi stabilită prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.** Anterior datei pronunțării unei astfel de hotărâri, concursul de infracțiuni este unul ipotetic, existența sa, stabilită prin acte ale procurorului sau dedusă din acte procesuale specifice desfășurării procedurii judecării în primă instanță anterioare pronunțării unei hotărâri de soluționare a acțiunii penale, conform art. 405 din Codul de procedură penală, fiind afectată de cauza suspensivă a constatării sale printr-un astfel de act. Prin urmare, din interpretarea gramaticală a prevederilor art. 72 alin. (1) din Codul penal, Curtea reține că o persoană condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni și urmărită penal sau judecată pentru o infracțiune concurentă, fapte al căror concurs nu a fost stabilit printr-o hotărâre judecătorească, nu se încadrează în ipoteza normei de la art. 72 alin. (1) din Codul penal teza a doua și nu poate beneficia de calcularea duratei măsurii preventive privative de libertate executate ca urmare a săvârșirii infracțiunii în privința căreia nu s-a pronunțat o hotărâre judecătorească. Această concluzie rezultă și din interpretarea sistematică a textului legal criticat, care este cuprins în titlul III — *Pedepsele al Părții generale a Codului penal, la capitolul IV — Calculul duratei pedepselor.*

16. **Cu prilejul soluționării cauzei penale** referitoare la infracțiunea aflată în concurs cu infracțiunea în privința căreia există o hotărâre definitivă, **instanța de judecată poate pronunța**, conform prevederilor art. 396 alin. (1) din Codul de procedură penală, **una dintre următoarele soluții: condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal.**

17. Potrivit art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală, **condamnarea** se pronunță atunci când instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, că aceasta constituie infracțiune și că a fost săvârșită de inculpat. În cazul condamnării inculpatului pentru săvârșirea unei infracțiuni concurente, instanța va proceda la contopirea pedepselor, aplicând dispozițiile art. 39 din Codul penal, în cazul în care niciuna dintre infracțiunile reținute în sarcina inculpatului nu a fost judecată definitiv, și, respectiv, prevederile art. 40 din Codul penal, în situația în care infractorul a fost condamnat definitiv înainte de a fi fost judecat pentru infracțiunea concurentă. După stabilirea pedepsei rezultante, din cuantumul acesteia se va computa durata măsurii preventive privative de libertate, potrivit prevederilor art. 72 alin. (1) din Codul penal coroborate cu cele ale art. 404 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală.

18. **Renunțarea la aplicarea pedepsei** se pronunță, conform art. 396 alin. (3) din Codul de procedură penală, atunci când instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat în condițiile art. 80—82 din Codul penal. În această situație, având în vedere condițiile prevăzute la art. 80 alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Codul penal, operațiunea de individualizare a pedepsei pentru infracțiunea săvârșită și determinarea pedepsei

aplicabile se face doar în condițiile aplicării prevederilor art. 82 alin. (3) din Codul penal ce reglementează anularea renunțării la aplicarea pedepsei. Cu ocazia pronunțării pedepsei pentru infracțiunea care a determinat anularea, instanța de judecată, pentru a stabili pedeapsa ce urmează a fi executată va proceda la computarea duratei măsurii preventive privative de libertate din pedeapsa cu închisoarea pronunțată, potrivit aceluiași dispoziții ale art. 72 alin. (1) din Codul penal coroborate cu cele ale art. 404 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală.

19. **Amânarea aplicării pedepsei** se poate dispune, potrivit art. 396 alin. (4) din Codul de procedură penală, dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat în condițiile art. 83—90 din Codul penal. Având în vedere condiția prevăzută la art. 83 alin. (1) lit. b) din Codul penal, individualizarea pedepsei și stabilirea pedepsei aplicabile prezintă relevanță în ipoteza aplicabilității în cauză a dispozițiilor art. 88 sau art. 89 din Codul penal, referitoare la revocarea amânării aplicării pedepsei și, respectiv, la anularea amânării aplicării pedepsei. În acest sens, din pedeapsa penală privativă de libertate aflată în curs de executare, instanța, potrivit art. 72 alin. (1) din Codul penal coroborat cu art. 404 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, va computa durata măsurii preventive privative de libertate executată de inculpat în timpul urmăririi penale sau al cercetării judecătorești.

20. **Achitarea și încetarea procesului penal** sunt soluții pronunțate de instanța de judecată în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală și, respectiv, art. 16 alin. (1) lit. e)—j) din Codul de procedură penală. În condițiile pronunțării uneia dintre cele două soluții, respectiv achitarea și încetarea procesului penal, cu privire la săvârșirea faptelor pentru care s-a dispus luarea unei măsuri preventive privative de libertate, concurente cu cele pentru care inculpatul a fost condamnat anterior la o pedeapsă penală privativă de libertate, instanța de judecată va computa durata măsurii preventive privative de libertate din pedeapsa închisorii pronunțată, în baza art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul penal. Curtea reține însă că această computare nu poate avea loc decât în ipoteza în care toate cauzele în care o persoană este cercetată separat pentru infracțiuni concurente, situație în care se află și autorul excepției, sunt soluționate definitiv.

21. De asemenea, în sensul celor de mai sus, Curtea reține și un argument de text cuprins în fraza finală a art. 72 alin. (1) teza finală din Codul penal, aceasta făcând referire implicită la existența unei hotărâri judecătorești atunci când stabilește că

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate formulată de Remus Mincă în Dosarul nr. 14.899/3/2014 al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

scăderea, în ipoteza textului, se realizează „chiar dacă [condamnatul — s.n.] a fost condamnat pentru o altă faptă (...)”. În acest context, Curtea constată că textul analizat se referă, în mod evident, la situația infracțiunilor concurente în raport cu care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească, chiar și de achitare sau de încetare a procesului penal, și nu la cele care se află încă în curs de soluționare la momentul realizării operațiunii de computare.

22. Pentru motivele arătate, Curtea constată că **situația juridică a persoanelor condamnate la pedepse penale este diferită de cea a persoanelor care au calitatea de inculpați în dosare penale nesoluționate prin hotărâri judecătorești**, fiind urmarea judecării acestora din urmă în mod separat pentru infracțiuni concurente. Acest aspect justifică tratamentul juridic diferențiat instituit de legiuitor sub aspectul dreptului de a beneficia sau de a solicita computarea duratei măsurilor preventive privative de libertate, măsura computării, împreună cu aspectele anterior arătate, fiind aplicabilă în mod egal doar persoanelor condamnate care se încadrează în ipoteza normei de la art. 72 alin. (1) teza a doua din Codul penal.

23. Pentru argumentele arătate, **Curtea nu poate reține că textul criticat contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție**, întrucât principiul constituțional al egalității în drepturi presupune asigurarea unui tratament juridic egal tuturor persoanelor aflate în situații juridice similare, iar încălcarea lui are loc numai atunci când unor persoane aflate în situații juridice identice li se aplică un tratament juridic diferit, tratament ce nu este justificat de un scop legitim și în reglementarea căruia legiuitorul nu asigură un just echilibru între scopul urmărit și mijloacele juridice folosite.

24. Curtea reține că în ipoteza neaplicării de către instanța competentă a dispozițiilor legale referitoare la computarea duratei măsurilor preventive privative de libertate din pedeapsa închisorii, persoana în cauză are dreptul de a formula contestație la executare, conform prevederilor art. 598 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, invocând situația în care se află ca și cauză de micșorare a pedepsei. De asemenea, în situația în care durata măsurii preventive privative de libertate depășește durata pedepsei închisorii, persoana condamnată are dreptul de a solicita repararea pagubei în cazul privării nelegale de libertate, conform prevederilor art. 539 din Codul de procedură penală.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale privind Agenda Digitală pentru România 2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia națională privind anexa*) care face parte integrantă din prezenta Agenda Digitală pentru România 2020, prevăzută în hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Ilie Botoș,
secretar de stat

Ministrul pentru societatea informațională,
Sorin Mihai Grindeanu

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul culturii,
Ioan Vulpescu

Ministrul economiei, comerțului și turismului,
Mihai Tudose

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

Ministrul energiei, întreprinderilor mici și mijlocii
și mediului de afaceri,
Andrei Dominic Gereă

Ministrul sănătății,
Nicolae Bănicioiu

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul fondurilor europene,
Marius Nica

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

Ministrul educației și cercetării științifice,
Sorin Mihai Cîmpeanu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin

București, 7 aprilie 2015.
Nr. 245.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.361/2006 privind conținutul instrumentului de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative supuse aprobării Guvernului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.361/2006 privind conținutul instrumentului de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative supuse aprobării Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 12 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La secțiunea a 3-a „Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ”, după punctul 2 „Impactul asupra mediului de afaceri” se introduc două noi puncte, punctele 2¹ și 2², cu următorul cuprins:**

„2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative

2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii”.

2. **La secțiunea a 5-a „Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare”, după punctul 1 „Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ” se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:**

„1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice”.

3. **La explicațiile pentru secțiunea a 3-a „Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ”, la punctul 2 „Impactul asupra mediului de afaceri”, literele b) și d) se abrogă.**

4. **La explicațiile pentru secțiunea a 3-a „Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ”, după punctul 2 „Impactul asupra mediului de afaceri” se introduc două noi puncte, punctele 2¹ și 2², cu următorul cuprins:**

„2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative:

a) se va cuantifica impactul net al sarcinilor administrative, evidențiindu-se atât costurile administrative generate de noul act normativ sau de modificarea legislativă, cât și costurile administrative eliminate;

b) simplificarea procedurilor administrative.

22. Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii:

a) se va prezenta rezultatul cu privire la aplicarea testului întreprinderilor mici și mijlocii, precum și avizul obținut în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, de la Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, anterior transmiterii actului spre avizare pe circuitul interministerial;

b) se va indica procentul pe care îl dețin întreprinderile mici și mijlocii în cadrul afectat de măsura legislativă, precum și impactul acesteia asupra activităților întreprinderilor mici și mijlocii din domeniul respectiv.”

5. **La explicațiile pentru secțiunea a 5-a „Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare”, după punctul 1 „Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ” se introduce un nou punct, punctul 1¹, cu următorul cuprins:**

„1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice:

a) impact legislativ — prevederi de modificare și completare a cadrului normativ în domeniul achizițiilor publice, prevederi derogatorii;

b) norme cu impact la nivel operațional/tehnic — sisteme electronice utilizate în desfășurarea procedurilor de achiziție publică, unități centralizate de achiziții publice, structură organizatorică internă a autorităților contractante.”

Art. II. — Prevederile art. I pct. 1, 3 și 4 intră în vigoare la 1 ianuarie 2016.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.361/2006 privind conținutul instrumentului de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative supuse aprobării Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 843 din 12 octombrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Vlad-Ștefan Stoica

Ministrul fondurilor europene,

Marius Nica

Președintele Autorității Naționale

pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,

Bogdan-Paul Dobrin

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

p. Ministrul dezvoltării regionale

și administrației publice,

Shhaideh Sevil,

secretar de stat

Ministrul pentru societatea informațională,

Sorin Mihai Grindeanu

Ministrul energiei, întreprinderilor mici

și mijlocii și mediului de afaceri,

Andrei Dominic Gereu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea adreselor unde sunt situate bunurile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a adăugării cărților funciare aferente după intabulare.

Art. 4. — Se aprobă completarea datelor de identificare privind baza legală cu actele juridice care atestă dreptul de administrare al Ministerului Apărării Naționale asupra bunurilor din domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 5. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,

secretar de stat

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

p. Ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

București, 13 mai 2015.
Nr. 330.

*) Anexele nr. 1—4 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.110/2009

Având în vedere dispozițiile art. 9 lit. b), art. 23 alin. 1 lit. a) și art. 26 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 38 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 186 din Legea nr. 53/2003—Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 16 lit. j) din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale art. 5 din Legea nr. 226/2011 privind reparațiile morale și materiale pentru fostele cadre militare active, îndepărtate abuziv din armată în perioada 23 august 1944—31 decembrie 1961, cu modificările și completările ulterioare,

pentru aplicarea prevederilor art. 5 alin. (3) și art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 270/1999 privind stabilirea condițiilor de acordare a asistenței medicale, medicamentelor, concediilor medicale și scutiilor medicale cadrelor militare în activitate, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 584/2005 privind stabilirea activităților specifice și a finanțării unităților sanitare din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și a unităților sanitare din rețeaua Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind asistența medicală și farmaceutică în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M. 110/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 29 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 63, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 63. — Categoriile de persoane prevăzute la art. 4 lit. a)–h) beneficiază gratuit de asistență medicală de recuperare-reabilitare, în unitățile de profil prevăzute la art. 62, dacă:”.

2. La articolul 65, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 65. — (1) Cheltuielile pentru serviciile medicale acordate în condițiile prevăzute la art. 63 lit. a) sunt suportate din FNUASS, în conformitate cu prevederile contractului-cadru, și, în completare până la gratuitate, din bugetul Ministerului Apărării Naționale, conform prevederilor legale.”

3. La articolul 71 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 4 lit. a)–f), h) și j), medicamentele necesare tratamentului ambulatoriu sunt eliberate gratuit, prin:”.

4. La articolul 71, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru categoriile de persoane prevăzute la art. 4 lit. f), h) și j), în localitățile unde nu există farmaciile prevăzute la alin. (1) sau în situația în care acestea nu dețin medicamentele prescrise, eliberarea medicamentelor se face pe bază de rețete compensate tip CNAS și/sau rețete simple, după caz, prin orice farmacie. Acoperirea diferenței de la compensat la gratuit sau rambursarea contravalorii integrale a medicamentelor se suportă din bugetul Ministerului Apărării

Naționale, prin decontarea sumei de către spitalul militar/CMDTA, la care este arondată persoana potrivit anexei nr. 2.”

5. La articolul 112, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Decontarea contribuției personale în condițiile alin. (1) se face de către structura financiar-contabilă a unității sanitare din rețeaua Ministerului Apărării Naționale care a recomandat dispozitivul medical, iar în celelalte cazuri, de către Direcția medicală.”

6. La articolul 130, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Decontarea sumelor prevăzute la alin. (4) se efectuează de către Direcția medicală, conform legislației în domeniu.”

7. La articolul 132 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să efectueze stagiile de spital de 45 de zile lucrătoare pe an, în program continuu sau divizat, de 1—2 zile pe săptămână, în cadrul UPU/CPU a/al spitalului militar la care este arondată unitatea militară sau a/al celui mai apropiat spital din rețeaua Ministerului Sănătății, cu aprobarea comandantului unității militare în care medicul este încadrat și cu avizul Direcției medicale;”.

8. La articolul 132, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile alin. (1) lit. a) nu se aplică medicilor încadrați în Direcția medicală, unitățile sanitare cu paturi din rețeaua sanitară a Ministerului Apărării Naționale, structuri de medicină preventivă, Centrul de Hematologie și Transfuzie Sanguină al Armatei, Centrul de Cercetări Științifice Medico-Militare, Centrul Medical de Diagnostic și Tratament Ambulatoriu «Academician Ștefan Milcu», Centrul de Medicină Navală și Institutul Național de Medicină Aeronautică și Spațială «General doctor aviator Victor Anastasiu».”

9. La anexa nr. 7 punctul II subpunctul 2, literele b) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) Medicamentele compensate prescrise pe formulare de rețetă tip CNAS se eliberează gratuit, fără plata contribuției personale, pentru categoriile de personal prevăzute la art. 4 lit. a) — f), h) și j) și prin farmaciile comunitare aflate în relație contractuală atât cu CASA OPSNAJ, cât și cu spitalul militar/CMDTA din zona de arondare, acoperirea diferenței de la compensat la gratuit fiind suportată din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

e) Medicamentele compensate prescrise pe formulare tip CNAS se achiziționează din orice farmacie, în situația în care în garnizoanele de dislocare a unităților militare nu există farmaciile prevăzute la lit. a) și b) sau în situația în care acestea nu dețin medicamentele prescrise. Acoperirea diferenței de la compensat la gratuit se suportă din bugetul Ministerului Apărării Naționale.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 11 mai 2015.
Nr. M.44.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea documentelor prezentate spre dezbateră

în Conferința anuală ordinară a Camerei Consultanților Fiscali din 25 aprilie 2015

În temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) și ale art. 36 alin. (1) lit. c) și d) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 6/2012, cu modificările ulterioare, și în baza materialelor supuse dezbaterilor,

Conferința anuală ordinară a Camerei Consultanților Fiscali, întrunită în ședința din 25 aprilie 2015, h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă Raportul anual de activitate al Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali pe anul 2014, situațiile financiare anuale ale Camerei Consultanților Fiscali pe anul 2014 și execuția bugetului de venituri și cheltuieli a Camerei Consultanților Fiscali pe anul 2014.

Art. 2. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2015, precum și programul de activitate al Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali pentru anul 2015.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Ion-Toni Teau

București, 27 aprilie 2015.
Nr. 5.

★

RECTIFICĂRI

La Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2014, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Național Liberal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 1 aprilie 2015, la poziția 1 „Venituri realizate în anul 2014” se fac următoarele rectificări:

- la „subvenție de la bugetul de stat”, în loc de: „1.246.531,00 lei” se va citi: „1.525.108,56 lei”;
- la „donații totale”, în loc de: „6.661.902,72 lei” se va citi: „6.666.902,72 lei”;
- la „venituri din alte surse”, în loc de: „273.738,58 lei” se va citi: „273.753,16 lei”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

